

DOM IN SVET.

Zabavi in pouku.

Izhaja po jedenkrat na mesec.

Štev. 2.

V Ljubljani, 20. februarja 1888.

Leto I.

MOJA PESEN.

Srcé odprimo!
In glas ljubezni vanj vsprejmimo
In vzorov glas in glas resnice,
Krasote glas in glas pravice!
Oj, čujmo ga in ohranimo,
Srcé odprimo!

Dokler še ogenj čarno-svet
Nas ožarjuje mladih let;
Dokler še burja ne pribrije
In gorkih src nam ne shladi,
In v tožno, mrzlo tmò zakrije
Nam blesk žarečih se oči!

Nebroj je src vihar že strl
In jih ohladil in zaprl,
In še bobni in jih izžema,
In še jih v mrzlo smrt objema;
Še ruši vzore in podira
In še srca gasí, zapira!

— — — — —
Iz src ugaslih krute ječe
Doní pa vzdih zgubljene sreče.

— — — — —
Oj svoja srca vsaj branimo
In vzorom svetim jih odprimo!

M. V—č.

VELIKI VOZ.

Na severni strani večernega neba
Sedmero prekrasnih se zvezd nam blesti,
Ni dolgo očesu iskati jih treba:
Voz Veliki blizo tečaja žari.

Tri zvezdice spredaj srebrno so oje,
A zadaj čvetero je zvezdnih koles;
V njem angelji božji, oj to pač lepó je,
Po nebu se vozijo, pojejo vmes.

A čednosti djanske so trdna kolesa:
Modrost in pa zmernost, pravičnost, srčnost.
Naprej, le naprej! Saj v presveta nebesa
Na Velikem vozu nas vozi krepost.

Delajmo, delajmo zlata kolesa,
Da se popeljemo v sveta nebesa!
Otroška pesenca.

Še lepši voz vidim na drugem jaz tiri,
Na nebu krščanstva voz velik, svetál;
Tri čednosti božje, a djanske so štiri,
Ta voz nam neskončni je mojster podál.

Stopivšim nam vanj potovanje bo srečno
Po burnem, nevarnem življenji povsod,
Saj vera in nada z ljubeznijo večno
Kot oje nam k Stvarniku kažejo pot.

Fr. Krek.

